

ikke anvistes Dækning for Nedgangen. Ganske vist stillede det radikale Parti gennem dets Ordfører Fru Elna Munch en saadan Dækning i Udsigt, nemlig gennem en Forhøjelse af Selskabsskatten, men vi ved jo ogsaa, at det var en Fugl paa Taget, som det ærede Medlem Fru Elna Munch aldrig fik fat i. Naar der nu i Aar er en fuldkommen Harmoni mellem alle Partier i Kommunalbestyrelsen, er Grunden dertil den, at alle Partier har faaet Øje paa en Fugl paa Taget, idet man haaber at kunne indvinde den nødvendige Dækning gennem ændrede Regler for Erhvervsbeskatningen. Nu ved imidlertid enhver, der har haft med Skattepolitik at gøre, at det at ændre Regler for Erhvervsbeskatningen er et af de allervanskeligste skattepolitiske Problemer, saa det staar hen i det uvisse, om det, som man stiller i Udsigt i Aar, er af større Betydning end det, der var Tale om i Fjor.

Vi fra vor Side har naturligvis i al Almindelighed Sympati for, at man gennem Skattelovgivningen søger at lempe Forholdene for Familieforsørgerne mest muligt — der vil senere fremkomme Forslag, som viser dette —, men paa den anden Side bør man forstaa, at der er Grænser for, hvad man her kan tillade sig. Jeg tror ikke, Indkomsterne ligger saaledes i Øjeblikket eller vil komme til at ligge saaledes i den nærmeste Fremtid, at man f. Eks. kan tillade sig, hvad der har været Forslag fremme om fra socialdemokratisk Side, at gennemføre Børnefradrag af 500 Kr. pr. Barn, kombineret med den ønskede Forhøjelse af Grænsen for det frie Skøn til 1 500 Kr., hvilket altsaa vilde medføre, at en Mand med en Indtægt af 3 000 Kr. og 3 Børn blev sat i en Skat af kun 1 Kr. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne ved denne Lejlighed kun sige dette, at vi altsaa kan gaa med til Lovforslaget, som bygger paa en enstemmig Tilslutning fra Københavns Kommunalbestyrelse, men vi maa forvare os imod, at man ud fra denne Tilslutning drager den Slutning, at vi vil gaa videre i Retning af at indføre større Fradrag, det være sig med Hensyn til Børnefradrag eller med Hensyn til at flytte Grænsen for det frie Skøn opad, naar det drejer sig om Skattelovgivning i Almindelighed, idet vi ikke kan undlade at lægge Mærke til, at Indkomstskatten overalt giver et mindre Provenu, end man har regnet med, saa Tiden er ikke inde til at eksperimentere paa det heromhandlede Omraade.

Idet jeg altsaa anbefaler Lovforslaget

til hurtig Behandling, gentager og understreger jeg, hvad den højtærede Minister sagde ved Fremsættelsen, at vi for vort Vedkommende maa forvare os imod, at man gaar ud fra, at vi vil gaa med til lignende Foranstaltninger paa andre Skatteomraader.

Fr. Andersen: Det er vist fjerde Gang, der stilles Forslag om Forlængelse af de midlertidige Bestemmelser for Skatteligningen i København og Frederiksberg, og jeg skal derfor ikke komme dybt ind paa selve Lovforslaget; det vilde i saa Fald ogsaa kun blive Gentagelser af, hvad der blev sagt i Fjor. Der er i det foreliggende Lovforslag en Ændring fra Lovforslaget i Fjor, nemlig Forslaget om at forhøje Børnefradraget fra 300 Kr. til 400 Kr. Med al Anerkendelse til den højtærede Indenrigsminister for dette Lovforslag, som efter min Formening er et Skridt i den rigtige Retning, hvorfor jeg naturligvis takker, kan jeg dog ikke undlade samtidig at beklage, at den højtærede Minister ikke fuldt ud har kunnet følge Københavns og Frederiksberg Kommunalbestyrelses enstemmige Beslutning. Spørgsmaalet om et Børnefradrag af indtil 500 Kr. er jo ikke et Spørgsmaal, der pludselig er kommet op, tværtimod, det er et Spørgsmaal, som gennem Aarene er blevet meget grundigt og nøje overvejet. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for Vestre, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, udtalte, at vi fra Socialdemokratiets Side ikke gik med til et Ændringsforslag, der blev stillet i Fjor om at forhøje Børnefradraget til 500 Kr. Vi motiverede det den Gang indgaaende med Hensynet til de vanskelige økonomiske Forhold, som vi slet ikke den Gang kunde overse, og med Hensynet til det, at den højtærede Indenrigsminister gentagende fremkom med Udtalelser om, at der skulde fremkomme gennemgribende Forslag om Skatteforholdene ogsaa her i København.

Naar dette Spørgsmaal nu er rejst igen, er det, fordi vi mener, at det maatte være det rigtige, at den høje Rigsdag gav disse Kommunalbestyrelser den Myndighed, at naar de økonomiske Forhold indenfor Kommunen var dertil, kunde Kommunalbestyrelsen forhøje Børnefradraget til 500 Kr. Det er kun denne Bemyndigelse, Kommunalbestyrelserne i København og Frederiksberg har ønsket, og jeg tror at turde sige for Københavns Kommunalbestyrelses Vedkommende, at denne Kommune bliver ledet paa en saadan Maade, hvad angaar Kommunens Udvikling og økonomiske Forhold, at